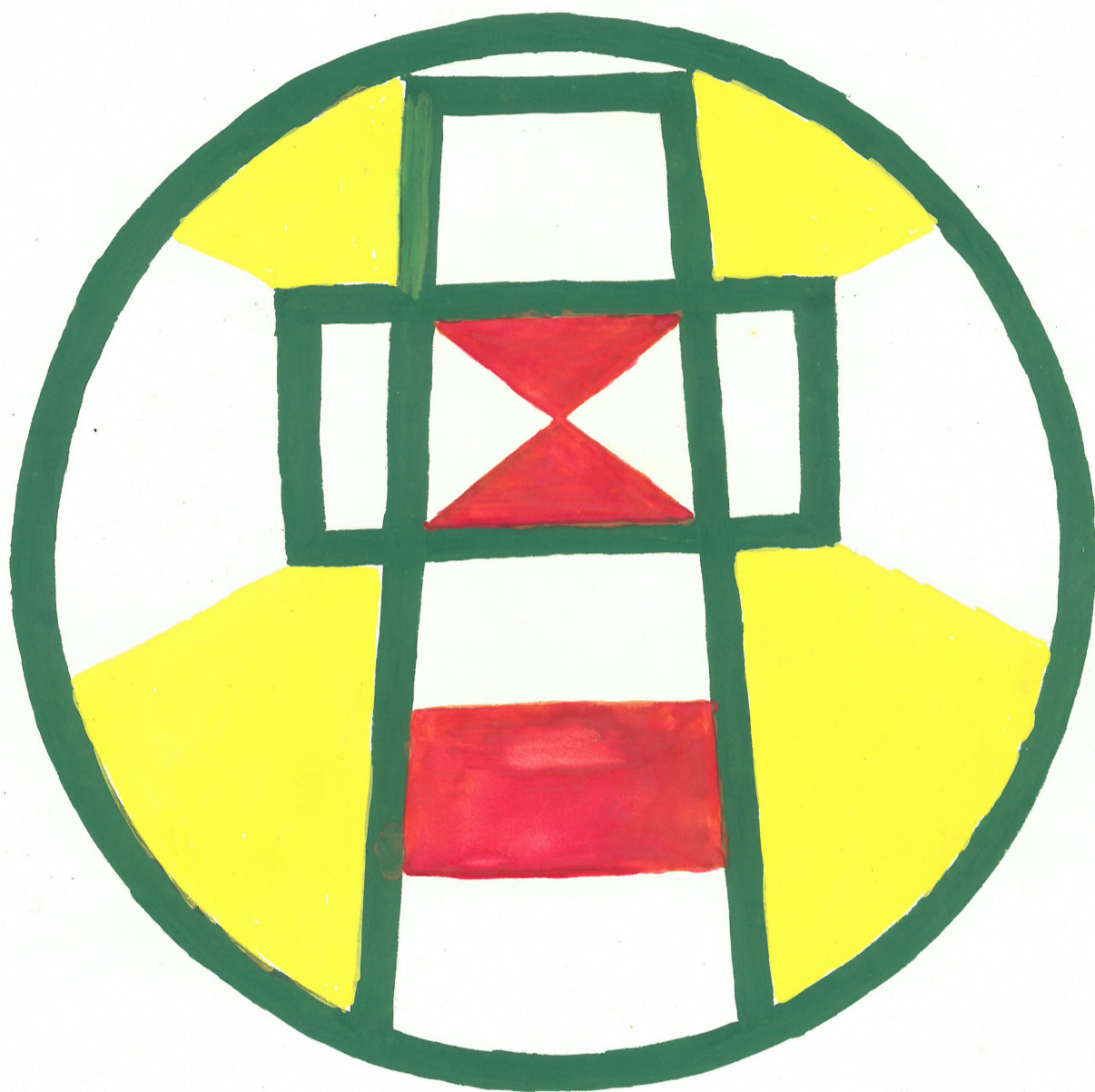

KRONIKA
379. ODDÍLU
JUNÁKA

*BUD
PŘIPRAVEN*

XXXVII.

STŘEDISKO

MAJÁK

Oddíl 349. navázal na činnost oddílu stejného čísla ze 47 střediska Maják ke kterému patří stále.

Jak to vlastně začalo.....

Při se jaro 1968 v Praze proskakují zprávy, že v duchu obrodného procesu bude obnovena z roku 1948 násilně rozpuštěná skautská organizace. Z věrných skautských činníků kteří prožili pět padesátých let a kteří se většinou vrátili z kriminálu, vznikají přípravní buňky pro kalozemi resp. obnovu organizace.

V Praze již existují několik let oddíly které pracují pod klavičkou Svazarmu a plní program skautské výchovy. Nejznamenitější byly oddíly Prohlásci. To myslím byla také příčina proč po dlouhém jednání o udělení povolení k činnosti organizace na min. munitra. nakonec byla povolena. Byla totiž okamžitě masová základna. Opak byl v organizaci Sokol, která stále svůj systém buduje bez úspěchu.

A tak se teda začalo, přes strašné politické organizačního charakteru dvacet let nuceného klidu bylo znát, že těžko střediska rozji-ždíla. Bylo mnoho činníků kteří měli chuť do práce, ale práce jich bylo málo. Především se musel budovat systém střediskových či okresových kursů pro vedoucí oddílů. Nebyla to lehká práce vzhledem k tomu, že lidé kteří měli mít oddíly byly bez jakýchkoli zkušeností, pouze s chutí čítat skauting.

Začala se budovat již zmíněná střediska, většinou na základ-
nách a činnících původních středisek. Konsolidace celé
organizace se urychlují po 1. máji 1968 kdy skauti mají svůj
samostatný přívod a 1.500 členů sklízí poklask.

Při "skautských žních" v létě 1968 vyjždí na tábory pouze
malý počet oddílů. Nejsou prostředky ani finanční ani materiální.

Většinu skautského materiálu v roce 1949 po krutém organizaci přelá do rukou pionýrům či ESM. Nejsou skautské kroje, chlapečci či dívky v oddíle u nás většinou kroji zdedičené po otci nebo matce, ovšem skautskou praxí zdedičit nemohli. Proto mnoho vedoucích nemá oprávněný strach z tábora bez vyvířených členů, aspoň v základech, a bez vlastních zkušeností pro nedostatek literatury nelze získat.

Ke konci roku je svolán již po druhé III. jmuácký sním. Po první byl svolán několik měsíců před rozpustěním jmuáka v r. 1949 a uskutečnil se. Tentokrát se schází. Vyborně organizačně zvládnutý sním, jdná především o další činnosti jmuáka. jsou čteny organizační stanovy, které jsou oficiálně povolny na základě toho, že bude zrušena ústřední duchovní rada a oddíly s náboženskou výchovou (tzv. homogenní) budou pouze oddíly se skautskou praxí bez zaměření na výchovu ve smyslu zmíněné výzy.

Toto bylo přijato a plněm snímem schváleno. Byla také podepsána dohoda se svazem jmuáků - zálesáků, kteří patří ideologicky do skautského svazu ovšem využívají materiální základny svazarmu.

No o to je začátek z jara a vlastně celého roku 1968. Oddíly rostou jako houby po dešti a letě 1969 již organizace čítá 80.000 členů a na letní tábory vyjíždí 1200 oddílů.

A jak to bylo s našim oddílem

Při zmíněném obrodním procesu se uvolňuje činnost různých organizací. Při této příležitosti vzniká při našem kostele ve Strašnicích farová rada se zaměřením na výstavbu nového kostela. Při jdnou rezimí farová rada padl návrh, aby byl při farě založen oddíl katolických skautů. Do čela jako vedoucí se postavil Václav Píkal - Kou. Oddíl je sestaven skoro ze všech ministrantů kterých není málo, ovšem do oddílu se dostávají i takoví klerici nemají o skauting zájem. Když je oddíl jakžtakž v bromadi, vlastní dva oddíly skautský a

mlčátský, kláse se ještě celý činovník Alois Zoubek a později Petr Kalas, Vlčátskou smetku vede Stanislav Krížek - Melkalej celý Akela a zastupuje zdenek Beraňek. Oddíl skautů prožívá jako celý organizace známky. Nikdo není na koho se obrátit a podáním registrace kam se přihlásit do střediska, ke kterému okresu vlastně patříme atd. Díky této situaci se škodí programu družinných sběrek a nikterak chlapci přestávají mít zájem. Ovšem není to jen vina neorganizovanosti ale i malá teoretická a praktická znalost skautingu vedou dvou družin P. Kalas a A. Zoubek. Ovšem situace se trochu konsoliduje a získáváme členství ve 47 středisku maják a později registrační číslo jichoho ze zakládajících oddílů tohoto střediska 379. Jako oddíl z Prahy - to jsme měli patřit do nějakého střediska ze Strávnice, ale maják je homogenní středisko i když je umístěno v Praze - 2 u so. square. Takže teoreticky i prakticky jsme šli ke svým. Jméno pro prvním homogenním oddílů získáváme ve středisku které teď již je snad * 20 oddílů nejmenší středisko v Praze. Bylo vidět, že ve vedení střediska jsou kusem vůdce zol. zelený - každá Vl. Kalas - Akela mátní vedení ÚDERU (Všestodni duchovní rada) Protazí již v červnu 1968 organizují skautský slib na Šumavě kde asi 50-60 členů střediska skládá svůj skautský slib a většina jich první sedí v skautského táborevního ohni a prožívá nezapomenutelné chvíle. A tohoto ohni byli přítomni celý nováčkové činovníci oddílů 379. Kalas a Zoubek.

V létě 1968 a náš oddíl na letní tábor nejde. Nemí dostatečná příprava vedoucích a členů z teoretické, praktické finanční i materiální stránky, členové oddílů uvážují rozumně a situaci chápe.

Nový skautský rok začínáme v klubovně na fare. Tato klubovna používáme stále, ale tato nám nevyhovuje z důvodů velké nečistoty, jiných spolků. Ale jsou to již zpívání, farm' rada, lediny ualbození či oivci a mlčátský oddíl. Z těchto důvodů také není možné řídit klubovnu podle našich představ. Proto začíná strašná práce: zařídit klubovnu ale především sehnat klubovnu. Nacházíme si starý bývalý obchod blízko fary podáváme žádost, ovšem po dlouhých táháních s majitelem domu probíráme. Situace se začíná zhoršovat

život v současné klubové nehybnosti představám členů a jen ti nejnějnější zůstávají. Podáváme další žádost na opustění favičán školy. Probráváme, star začína být kritický.

Pak přichází z návrhem bývalý činovník našeho oddílu J. Jeništa, že v nich v domě je opustitý bygienyky zřádaný být z kterého má být našelá sklad barev. Podáváme žádost a začína dlouhí čekání. V té době již činovníci připravují letní tábor. A teprve teď poznáváme možnost klubovny, věci na tábor máme kam složit. A pak to přišlo máme klubovnu. Okamžitě bereme dekret a běžíme se podívat. Je krásná, je naše. Zatím v ní nic neupravíme pouze složíme věci na tábor a vyměníme zámeček. Toto jak s odstupem času zjistujeme, bylo velmi prozřetelné. Za týden na to odpědíme na první letní tábor.

25. září 1969

Bondy

Když jsem patřal po minulosti oddílu 379 pořádal jsem bývalého člena oddílu 379 z roku 1945-46 bratra J. Janouška - Janka o několik vzpomínek z té doby.

Oddíl 379 vzniknul hned po osvobození naší vlasti v r. 1945. Původní název měl toto číslo, ale 299. Svůj první útok našel v zapůjčené místnosti SK. Kadjak v Nuslích nad sokolovnou. Vedoucím oddílu byl br. Jiří Karelberger a duchovním rádcem, stejně jako ostatních skautů - katolíků v Nuslích, br. P. Kajtán Matoušek. Do tohoto oddílu jsem nastoupil 12.6.1945.

2. září 1945 se náš oddíl, vlastně jen několik bratrů, zúčastnil mírové manifestace "Na Františku" na které byl hlavním řečníkem politický vězeň msgr. A. Tyllner. Spolu s námi se této manifestace účastnilo i několik skautů od sv. Ignáce. Byl

to vlastně první společný střediskový podnik, protože právě tento den vzniknul „Maják - 47 středisko Praha“. Tento den se již stala jižte jedna důležitá událost, když jsme tehdy společně pochodovali z náměstí Petra Osvoboditele (J.P. Pavlova) „Na Trautířek“ přibrali jsme po cestě Vládu Kaláře, který se potom stal prvním zástupcem našeho redonačního oddílu a jižte během školního roku (1945-46) vybudoval ve středisku 377 smetku. Tím, že se náš oddíl stal součástí nového střediska, dostal i nové číslo: 379

Mimo svoji oddílovou činnost, zúčastnil se oddíl různých střediskových akcí: Na svátek sv. Václava slavnostního pochodu skautů Prahou (s dvaadvacítky) vyjeli do Horního náměstí, střediskové soutěže (prosinec 1945), týdenního zimního tábora v Kolečovicích chatě ve Hvozdech u Štěchovic, oslav patrona skautů sv. Jiří na Hradčanech. Největší událostí pro oddíl byl 28. říjen 1945. Dopoledne po pověření střediskové mládeže ve Svatojánské kapli na Hradčanech kanovníkem dr. O. Švecem skládalo 18 radců střediska slib. z našeho oddílu to byli:

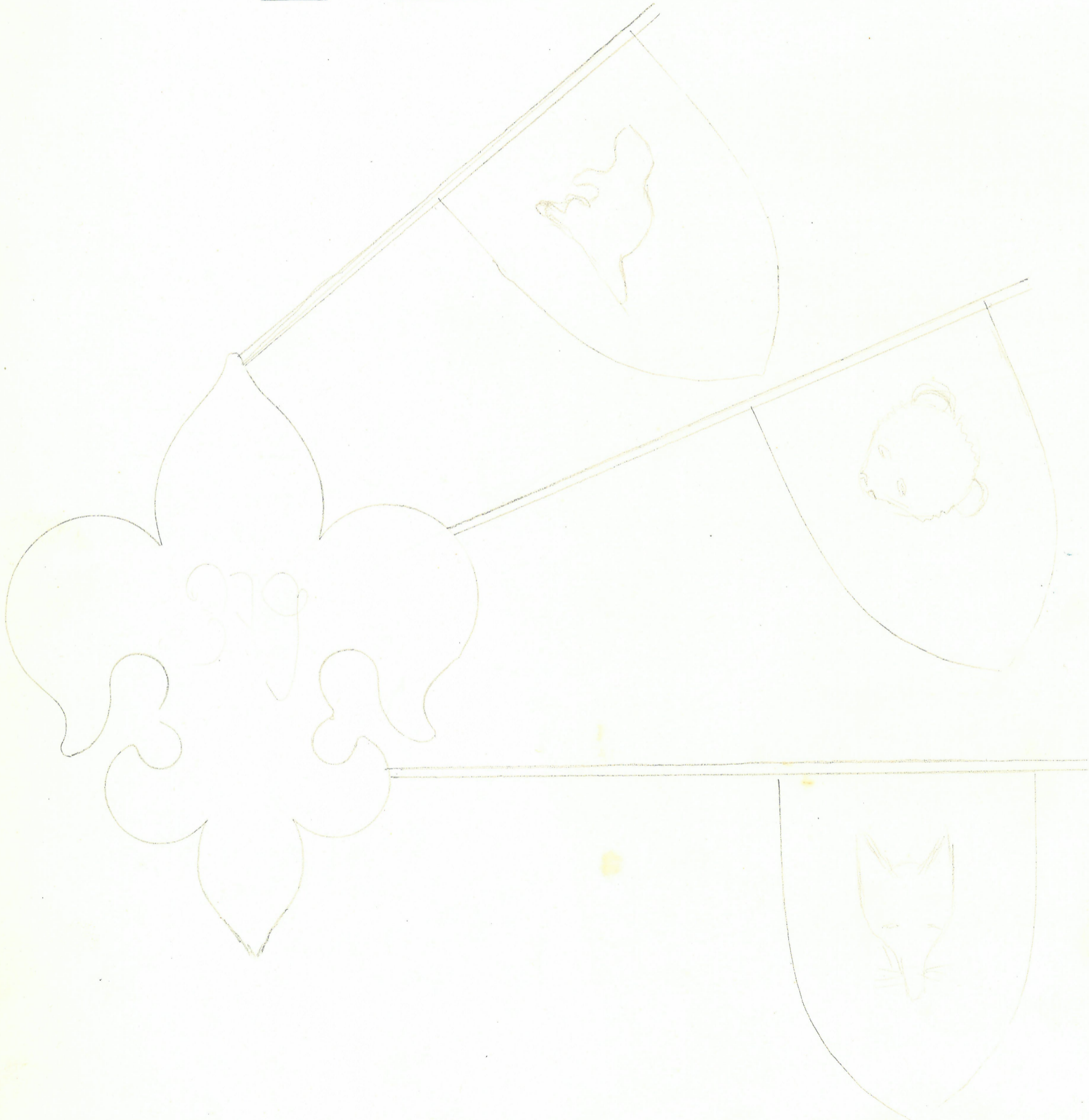
Václav Bíloušek, Stanislav Hrách, Jan Janoušek a Josef Laub. Odpoledne byla skautská předhůlka na Slavii a po ní promluvil k nám na přepnutí nám skauty přetím bradním uádivoré prezident republiky dr. Edvard Beniš. Těžiště oddílového života bylo v družinách, nejstarší družiny byly lišek a jelenů. Během roku vznikly další družiny (senci, vlci a j.) z křístě kadjaku jsme se přestěhovali na Karlovo nám., ke sv. Ignáci, kde jsme nejdříve měli schůzky v mezipatrě, potom v malinské podkrovní místnosti proti schodům a nakonec v přehrázně části velké klubovny.

Vyrcholením činnosti byl tábor u Řepčína pod Baubínem na Šumavě. Vele náš za kopcem byl společný tábor ostatních oddílů střediska: 377, 378 a 379 smetky včetně. Doprava a mnoho dobrých služeb bylo vykonáno společně. K zajištění výstavy tábora byla napřed vyslána pracovní četa. Ukloubou tábora byl st. zv. „mrakodrap“ (pozdání stan s balkonem 2,5 m nad zemí) nejpopulárnější hra byla „čusová válka“ (tábor proti „instruktorům“) a nejoblíbenější písničkou byla „Herzogova“. Velkou věštranou káslu a náš tábor měl zástupce redonačního oddílu kulis. Tábor se již zúčastnili dva nejmladší příslušníci Svobodný armády z SSSR: jeden čtrnáctiletý (vojín) a druhý šestnáctiletý (trubník) Julius Rupp, Ukrajinec ze Zakarpatské Ukrajiny. Zajišťovací zkouškou pro tábor byl týdení „šumavský děť“ který vyplavil

ta'bor (v mäkkych stavech bylo až 10 cm vody) a sem strany
v "instrukterském táboře" za potokem zůstaly bez vody.
Itak se osazenstvo táboře odstěhovalo do blízkého bývalého
mlýna a o hlídání táboře se starali "instrukteri" (radcové)

2. 9. 1969

Bratr Janek

Tato kronika je mána nepravdivě, ovšem můžeme se zaznamenat
něchky hlavní události našeho oddílu. Velkou, vlastně největší
událostí obnoveného 379 oddílu Skautů byl nepochybně první tábor.
Tábor se konal od 29.6.1969 do 21.7.1969 u vesnice Trémašnice ve
Kláševském okrese. I když činovníci a skauti byli na táboře z většiny
poprvé ucha se již z odstupem času říci, že se se své podstatě
sypedl. Tábor byl pojmenován na "Tábor černého hada".

Tábor byl společný pro skauty z 379 oddílu a mláďata ze 46 směrky
zúčastnilo se ho 13 mláďat a 12 skautů. Tábor vedl br. Píkal a
dalších 5 činovníků.

Seznam účastníků tábora:

Činovníci: Píkal Krížek
 Kalaš Beraňek
 Zoubek Štrabich

Mláďata: Kucera
 Mrzva
 Kablížek
 Hrabánek
 Píkal Vacl.
 Krížek St.
 Husil
 Hamkyř Pavel
 Havlíček
 Štrabich
 Zemek
 Buraňek
 Navrátil

Skauti: Píkal Petr
 Krížek Jan
 Hamkyř Jar.
 Novák
 Šwidlek
 Najman
 Kafka
 Zaamenáček
 Mastný
 Měchura
 Kopřiva
 Blaha

" " " "
Tábor

1969
" "

